

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt XIX. Quibus authoritatibus probatur quod omnes antè Christi
aduentum ad inferos descendebant, & quod necessarium fuit ad
reducendum genus humanum, vt Deus hominem assumeret, & sibi
mortem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

& in peccatis mater eum peperisset, quid ab alio differret? quomodo liber inter mortuos existeret solus? quomodo generatio eius inenarrabilis diceretur? Sed generationem eius idè obstupuit, & inenarrabilem dixit Isaias, quia neque in iniquitate mater eum concepit, neque in peccatis peperit; & idè inter mortuos liber solus extitit: ergò, quia sine peccato conceptus est, sine virili semine conceptus est, & sic mater eius eum sine peccato concepit; ergò cum virum in concipiendo non cognouit, in concipiendo, virgo permansit. Et idè quia Christus fuit sine peccato; hominem potuit liberare à peccato. Et quia omnis homo obnoxius erat peccato originali & pro præuaricatione primi parentis alto Dei decreto, post mortem, anima descendebat ad inferos; oportu- num erat vt per Christum ab inferis liberaretur genus humanum, & per Christum in cælum reuerteretur.

CAPVT XIX.

Quibus auctoritatibus probatur quod omnes ante Christi aduentum ad inferos descendebant, & quod necessarium fuit ad reducendum genus humanum, vt Deus hominem assumeret, & sibi mortem subijceret.

Quod autem omnes animæ antè Christi aduentum, ad infernum descendebant, multiplex probat auctoritas. Ait Iacob: (a) *Descendam ad inferos lugens Filium meum.* Et alibi ad Filios suos ait: (b) *Deducetis canos meos cum dolore ad inferos.* Vndè B. Iob, cui (domino teste) (c) *Non erat vir similis in terra: infernus domus mea est, & in tenebris straus lectulum meum.* (d) Tamen, liberationis spe erectus, paulo post addidit: (e) *Scio*

quod Redemptor meus viuit, & in nouissimo de terra surrecturus sum, & in carne mea videbo Deum saluatorem meum. Qui Redemptorem testatur, vendatum siue captiuatum sese, & redemptum esse non inficiatur. audi & Beatum Dauid: (f) *Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me, & acceptam ab inferno animam, & redimendam dicit ab inferno.* Vndè & alibi exultans dicit: (g) *Domine eduxisti ab inferno animam meam, saluasti me à descendens in lacum.* Cui dicit, eduxisti, sanasti me, nisi ei de quo in alio psalmo dicit, (h) *Iter facite ei qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi?* & quoniam solus super occasum ascendere noluit, audi quid subditur: (i) *Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem, & didisti dona hominibus.* Ezechias quoque moriturus ait: [k] *Ego dixi, in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.* Et postea subdit: [l] *tu autem eruisisti animam meam vt non periret.* Hæc inquam, spes iustorum erat tunc morientium. Nemo ergo in cælum ascendebat, sed omnes qui tunc moriebantur descendebant ad infernum. Ne ergo homo in æternum periret, restitui hominem oportebat; restitui autem non poterat, nisi Deus hominem assumeret, necessitatem nostram subiret, contra aduersarium caudidicus noster existeret, & nostræ actionis negotium agens in suadendo, iustæ rationis iudicio aduersarium excutiens, causam nostram finiret. Restituendus itaque Deo erat homo, ac per hominem, qui Deo semetipsum abstulerat. Quis autem de communi massa restitueret, vix enim sibi iustitia cuiusque sufficit, quanto magis & proximo? non est immunis à peccato infans cuius vita est vnus diei super terrâ. Quod si nouus, vel aliundè natus homo, seu Angelus factus homo, hominem liberaret, non sic ad pristinum ingenitæ dignitatis statum restitui posset,

Hhh 2

(a) Gen. 37. v. 35. (b) Gen. 42. & 44. (c) Iob. 2. v. 3. (d) Iob. 17. v. 13. (e) Iob. 19. v. 25. (f) Psal. 48. (g) Psal. 9. v. 24. (h) Psal. 97. v. 5. (i) Ibidem. v. 19. (k) Isaias 38. 10. (l) Ibidem, v. 17.

posset, cum Angelis homo par creatus esset, non natura, sed rationis, & concessa libertatis gratiâ; ergo quia soli Deo creatori obnoxius erat, ad eundem libertatis statum, seu per hominem seu per Angelum restitui non valebat. A quo enim quis à seruitute redimitur, ei ad seruiendū obnoxius esse iudicatur. Quia ergo per alium plena hominis restitutio fieri non valebat, necesse fuit vt creator creaturæ subueniret, creaturam creator subiret, vt per ipsum creatorem homo restitutus, soli creatori ad seruiendum obnoxius esset, & hostis iurisdictionem supra humanum genus amitteret. Nihil ergo in Christo suum hostis inuenerat, qui neque in iniquitatibus conceptus erat, neque in peccatis parus fuerat, neque vllam prorsus peccati maculam viuendo contraxerat. Quia ergo præsumptio fuit iniusta, cum mors inuasit eum in quo nihil reperit, & in quo nihil omnino iuris habebat, iure amisit eam iurisdictionem, quam peccato primi Parentis, in hominem primum, eiusque posteritatem obtinuerat. Mors itaque Christi, peccati originalis apud Patrem hostia & propitiatio fuit. Primo, quod humani generis plena & integra restitutio extitit, reueratus est in eius obitu paradysi aditus, remotus est ille gladius versatilis & flammeus, cum in crucis patibulo moriens, & affixus, ait ad Latronem: (a) *Hodie mecum eris in paradiso*. Tunc quoque adimpletum est, quod dictum est in Oseâ: (b) *O mors ero mors tua, morsus tuus ero inferne*. Igitur illius restitutionis nostræ Sacramentum in Prophetis habebamus promissum, aliquando per rerum figuras, aliquando per verborum enigmata; aliquando euidenti & aperta promissione. Primis illis temporibus loquens Deus ad Abraham de hoc Sacramento, ait: (c) *In semine tuo benedicentur omnes gentes terra*. Quando nimi-

rum vniuersum genus humanum sub maledictione primi Parentis oppressum, per eum ab illo maledicto absoluitur, & benedictioni atque gratiæ priori restituitur: nam in Isaac gens benedicta non est vlla, nulla gens ditioni eius subiecta fuisse legitur. In Dauid vero & Salomone, qui Regibus terræ illius fortiores & potentiores extiterunt, quomodo gentes benedicentur, cum omnes circumquaque, præter Iudaicam, eis aduersæ, & contra eos semper dimicantes fuere? De successoribus eorum Regno fugatis, captiuatis, exhereditatis, frustra mentio vlla haberetur. In Christo iam restat vt hæc intelligantur, & intellecta omnibus modis adimpleantur. Alibi etiam dicitur *Authoritas: Qui cœuxisti vinclos de lacu in quo non erat aqua.*

CAPVT XX.

Quibus aut horitacibus probatur, quod Christus passus sit ad nos liberandum, & peccata nostra delendum.

QUOD autem Christus passus sit ad nos liberandum, & peccata nostra delendum, multæ asserunt authoritates. Legitur enim in psalmo: (d) *Dominus regnauit à ligno*. Hoc lignum vocatur crux dominica, per quam Christus in nobis regnauit per gratiam. Itaias etiam ait: (e) *Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra siccanti, & non est ei neque decor, vnde nec repus auimus eum: verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit, ipse enim vulneratus est propter delicta nostra, acrisus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostra super eum, liuore eius sanati sumus omnes, nosque oues errauimus, vnusquisque nostrum in viam suam declinauit, & Dominus posuit in eo iniquitatem omnium nostrum, oblatas est quia ipse voluit, & non aperuit os suum.* De angustia & de iudicio sublati

(a) *Lucæ 23. v. 43.* (b) *Oseâ, 13. v. 14.* (c) *Gen. 26. v. 4.* (d) *Psal. 95. v. 10 secundum LXX. Interpretatus*
(e) *Isaia 53. à versu 2. vsque ad 11.*